

MUMA LUI ȘTEFAN CEL MARE de Dimitrie Bolintineanu

ȘTEFAN CEL MARE- Domnitor al Moldovei (1457-1504)

Ștefan cel Mare a fost unul dintre cei mai de seamă domnitori ai poporului nostru. Iubitor de țară, viteaz și înțelept, bun conducător de oști, el s-a străduit toată viața ca să apere libertatea poporului român. Poporul a păstrat în legende amintirea unor pagini de vitejie din timpul gloriosului voievod. Dimitrie Bolintineanu a luat din tradiția populară o asemenea legendă pe care a transpus-o în „Muma lui Ștefan cel Mare”.

Pe o stâncă neagră, într-un vechi castel,
Unde curge-n vale un râu mititel,

Plânge și suspină tânăra domniță,
Dulce și suavă ca o garofiță,

Căci în bătălie, soțul ei dorit

A plecat cu oastea și n-a mai venit.

Însă doamna soacră lângă ea veghează
Și cu dulci cuvinte o îmbărbătează.

Un orologiu sună noaptea jumătate,

La castel în poartă oare cine bate?

- Eu, sunt, bună mamă, fiul tău dorit;
Eu și de la oaste mă întorc rănit.
Soarta noastră fuse crudă astă dată:
Mica mea oștiire fuge sfărâmată.

Da deschide-ți poarta ...

Turcii mă-nconjur ...

Vântul suflă rece ... rănilor mă dor!

Tinăra domniță la fereastră sare.

— Ce faci tu, copila? zice doamna mare.

Apoi ea la poartă, atunci a ieșit

Și-n tăcerea nopții astfel i-a vorbit:

- Ce spui tu, străine?

Ștefan e departe;

Brațul lui prin taberi mii de morți împarte,

Eu sunt a sa mamă; el e fiul meu;

De ești tu acela, nu-ți sunt mamă eu!

Dacă tu ești Ștefan cu adevărat,

Apoi tu aicea fără biruință

Nu poți ca să intri cu a mea voință.

Du-te la oaste! pentru țară mori!

Și-ți va fi mormântul încununat cu flori!

Ștefan se întoarce și din cornu-i sună,

Oastea lui zdrobită de prin văi s-adună.

Lupta iar începe ...

... dușmanii zdrobiți cad ca niște spice de securi loviți.